

stort Haab om at komme bort fra den igen. Og dertil kommer, at jeg tror, at Svineavlscentrene arbejde ikke absolut paa samme Grundlag som Avlscentrene for Kvæg. Man har paa Kvægavlens Omraade maattet slaa om adskillige Gange, men det har altid været med det samme Princip for Øje, idet det nu i en Aarrække har været og, saavidt man kan se, i en overskuelig Fremtid, vil blive saaledes, at man indretter Kvægholdet efter at producere Smør. I Svineavlscentrene, maa man selvfølgelig lægge an paa at producere saadanne Svin eller producere saadant Flæsk, som har den store Afsætning paa Verdensmarkedet, men man har ikke absolut Garanti for, at det er den samme Vare til enhver Tid, og derfor forekommer det mig, at man gør bedst i nu, da man vil give denne Bevilling, da ikke at sige, at den Bevilling skal absolut forandres om 5 Aar, eller i hvert Fald stille noget saadant i Udsigt. Jeg er nær ved at tro, at man snarere vil komme til at fremme en noget usund Agitation paa dette Omraade, idet man vil søge at fremkalde en Opposition mod de bestaaende Svineavlscentre, som jeg tror paa adskillige Omraader virke særdeles godt.

Men naar jeg undtager denne Ændring af Mindretallet, kan jeg ikke andet, for mit Vedkommende, end tilraade, at man vedtager Mindretallets Ændringsforslag over hele Linien. Det forekommer mig, at de staa paa det mest solide demokratiske Grundlag og tillige paa det Grundlag, hvor man er bedst bevandret og mest kendt. Jeg tror, man gaar sikrest frem ad den Vej. Man siger jo ganske vist, og den ærede foregaaende Taler (Doose) var noget inde derpaa, at man ikke skulde være saa bange for det ny. Nej, det skal man selvfølgelig ikke, men jeg kan ikke godt gøre mig fortrolig med den Tanke, at man paa dette Omraade skulde forlade den Vej, som man er saa godt inde paa. Netop som vi nu her til Lands synes at have naaet et Resultat, hvorfor skal man saa kaste det ny og uprøvede — thi det er og bliver det dog med Oprettelsen af disse Oprætterforeninger saavel for Kvæg som for Heste — ind i det? Jeg kan ikke andet end anbefale for mit Vedkommende at støtte Mindretallet og vedtage dets Ændringsforslag.

Ordføreren (Bjerre): Jeg ønsker allerede nu at gøre nogle Bemærkninger særlig til Landbrugsministerens Udtalelser. Ministerens Stilling var mig bekendt, og

jeg kan ikke sige andet, end at jeg ganske i Almindelighed er tilfreds med Ministerens Opfattelse. Det havde været rart, om han havde kunnet følge os over hele Linien, særlig med Hensyn til Paragrafferne om Hestene. Naar Ministeren udtalte, at han havde prøvet at mægle i Udvalget, skal jeg indrømme dette, og den højtærede Landbrugsminister vil give mig Ret i, at jeg der sagde, at jeg for mit Vedkommende kunde tænke mig at slutte mig til Ministeren, men da man fra Mindretallets Side ikke paa nogen Maade vilde tiltræde Ministerens Forslag, blev Flertallet foreløbig staaende ved sit. Der er derfor, selv om der kan strides derom, i Virkeligheden ikke saa forfærdelig stor Forskel, idet Ministeren kan gaa med til 20,000 Kr. i alt til Hestene, og vi andre kun forlange 30,000. Ministeren har altsaa tænkt sig, at det Beløb, der staaer under Nr. 16 i § 1, kan forhøjes med 10,000 Kr., saa der i Stedet for 30,000 Kr. kan blive sat 40,000 Kr., og saa stiller Ministeren [det Forslag, at der af det Beløb aarlig kan anvendes indtil 20,000 Kr. til Støtte for rational Avl og Opdræt af Heste. Det er altsaa 10,000 Kr. mindre end det, vi have ønsket. Hvis det skulde blive Enden, skal jeg tage det med Ro, og jeg mener, at der i og for sig ikke sker nogen Skade derved; skulde der en Gang blive Brug for noget mere, kunne vi jo nok faa det. Ministerens Begrænsning er jeg ogsaa glad ved. Han udtrykte sig den Gang saaledes, at han nødigt vilde højere op med Tilskuddet til Hestene end med Tilskuddet til Oprætterforeningerne, hvor der nu kun foreslaas 20,000 Kr., idet han gjorde gældende, hvad han ogsaa havde gjort gældende, da han havde Ordet i Salen, at Kvægets Betydning maatte være større end Hestenes, og derfor er Ministerens Opfattelse aldeles korrekt og velmotiveret. Men for øvrigt vil jeg selvfølgelig alligevel bede ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Forslag under den Forudsætning, at Flertallet og Ministeren inden 3die Behandling enes paa det Grundlag, som Ministeren antydede, og som vi allerede, før vi kom ned i Salen, ikke have haft meget imod; kan Mindretallet saa tiltræde det, maa det gøre det; ellers faar det være. Jeg havde Lyst til at give den Oplysning, at det i Virkeligheden kun er de 10,000 Kr., det drejer sig om, og det mener jeg kan vel ogsaa nok gaa foreløbig.

Naar Ministeren ellers har fulgt Flertallet, kan jeg ikke andet end være glad derover, og hans Motivering af sin Stilling